

JUBILEUM MAGAZINE

Unalzorg

Uitgave van Unalzorg, December 2025

Unalzorg, zorg met hart en passie

In dit magazine

■ **Verbinding, groei
en betekenis**

■ **De mensen die het
verschil maken**

■ **Verhalen die raken
en projecten
met impact**

Unalzorg bestaat twintig jaar. Met dit magazine staan we stil bij deze mijlpaal.

Colofon

Unalzorg Magazine is een uitgave van Unalzorg © December 2025
Ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van Unalzorg

Ontwerp, vormgeving & projectbegeleiding

Sandra Klercq – www.studioeight.nl

Tekst

Esmar van Langen – www.esmarverwoordt.nl

Met dank aan

Voor dit magazine hebben heel wat mensen hun tijd, ideeën, verhalen en enthousiasme gedeeld. Dankzij jullie is deze editie gevuld met mooie momenten en inspirerende ervaringen. Iedere bijdrage, groot of klein, heeft geholpen om dit magazine tot leven te brengen.

Contact

Unalzorg, Keurenplein 53, 1069 CD Amsterdam

e-mail: info@unalzorg.nl, tel. +31 20 447 05 18

© 2025 Unalzorg

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Unalzorg.

We kijken terug op groei, de mensen en de momenten die ons hebben gebracht waar we nu staan.

TERUGBLIK

Waar onze wortels liggen

Over de eerste jaren, pionieren en groeien **P.8**

MENSEN VAN UNALZORG

De gezichten achter de zorg, in hun eigen woorden

Suzan, met hart en ziel **P.10**

Bader, bruggenbouwer **P.12**

Aicha, steunpilaar **P.13**

Ecem, met passie **P.14**

Fatma & Dilanur, familie **P.15**

Rob, het beste resultaat bereik je samen **P.16**

Tugba, met betekenis **P.17**

Ahmet, met je hart **P.32**

VERHALEN DIE RAKEN

Cliënten over vertrouwen, groei en verbondenheid

Bereket “Het kindje van Unalzorg.” **P.22**

Erkan “Hier in Nederland is Unalzorg mijn familie.” **P.24**

Unal “Mijn naam is Unal, dit is mijn verhaal.” **P.26**

KRACHT VAN ONZE ZORG

Waar we in geloven én hoe we het doen

Persoonlijk, veilig en betekenisvol **P.6**

Een match **P.32**

Verbinding in de praktijk **P.36**

De A-Road methode **P.37**

PROJECTEN MET IMPACT

Initiatieven die Unalzorg vormen

Huisje Thuisje, spelenderwijs in verbinding **P.18**

Unal Goal, ieder kind telt mee, ook op het veld. **P.21**

DANK EN VOORUITBLIK

Met liefde geschreven woorden

Een organisatie met hart, ziel en lef. **P.28**

Dankwoord. **P.35**

UnalZORG

DANKJEWEL
DAT JULLIE
ONDERDEEL ZIJN
VAN TWINTIG JAAR
UNALZORG.

Twintig jaar geleden begon ik met niets anders dan een droom, een pijn en een diepgewortelde overtuiging: zorg moet

anders kunnen. Zorg met hart, met begrip, met ruimte voor cultuur en identiteit. Zorg waarin mensen niet verloren raken in systemen, maar worden gezien als mens.

Unalzorg is ontstaan vanuit onrecht. Mijn broertje kreeg niet de zorg die hij nodig had. Hij werd niet gehoord. Niet begrepen. En ik dacht toen: als niemand het doet, dan doe ik het zelf. Wat begon met één verdieping, groeide uit tot een huis van hoop – voor duizenden gezinnen, kinderen, jongeren, ouders.

We hebben levens veranderd. Gezinnen herenigd. Jongeren opgeleid. Vertrouwen hersteld. En dat alles niet door kracht van bovenaf, maar door liefde, vasthoudendheid en geloof. Geloof in mensen. In hun veerkracht. In hun potentieel.

De weg was niet makkelijk. We hebben veel gegeven. Gevochten tegen muren van onbegrip, systemen die geen ruimte laten voor maatwerk. Maar we zijn nooit gestopt. En vandaag, na twintig jaar, staan we er nog. Steviger dan ooit.

Unalzorg is geen instelling. Het is een beweging. Een familie. Een roeping. En die missie blijft. Want zolang er mensen zijn die zich onzichtbaar voelen, blijven wij zichtbaar. Zolang er verschil is, blijven wij verbinden. Aan iedereen die in ons geloofde, ons steunde, met ons meeliep: dit is óns verhaal.

Dankjewel dat jullie onderdeel zijn van twintig jaar Unalzorg.

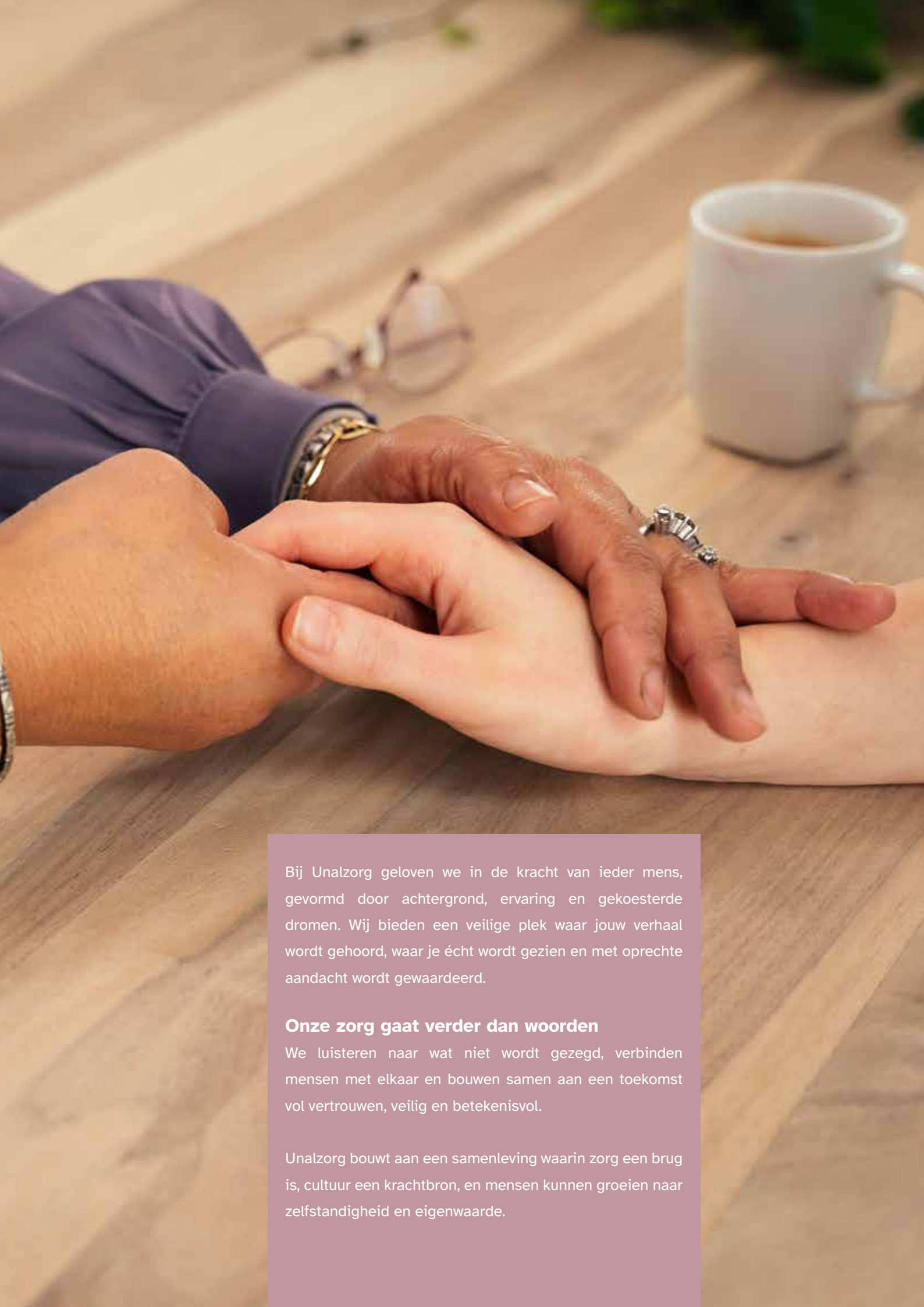
Aysel & Disbudak

Oprichtster Unalzorg

ONZE ZORG, ONZE MISSIE

Persoonlijk, Veilig & Betekenisvol

Bij Unalzorg geloven we in de kracht van ieder mens, gevormd door achtergrond, ervaring en gekoesterde dromen. Wij bieden een veilige plek waar jouw verhaal wordt gehoord, waar je écht wordt gezien en met oprechte aandacht wordt gewaardeerd.

Onze zorg gaat verder dan woorden

We luisteren naar wat niet wordt gezegd, verbinden mensen met elkaar en bouwen samen aan een toekomst vol vertrouwen, veilig en betekenisvol.

Unalzorg bouwt aan een samenleving waarin zorg een brug is, cultuur een krachtbron, en mensen kunnen groeien naar zelfstandigheid en eigenwaarde.

Toen Aysel mij eind 2006 belde, wist ik nog niet dat dat gesprek het begin zou vormen van een bijzonder hoofdstuk in mijn loopbaan. Ze had kort daarvoor Unalzorg opgericht en zocht iemand die haar kon helpen bij het opzetten van een kwaliteitssysteem – een vereiste voor erkenning binnen de AWBZ. Dat was precies mijn vakgebied, dus ik besloot in te stappen.

Een persoonlijke terugblik vol betekenis, groei en verbondenheid

Unalzorg was toen nog piepklein. Er was geen centrale administratie, geen duidelijke structuur. Iedere begeleider hield zelf het cliëntdossier bij, en in de kast stonden die dossiers schijnbaar op alfabet – soms op voornaam, soms op achternaam. Mijn eerste taak was dus helder: orde scheppen. Zorgen voor overzicht, structuur en een stevige basis waarop de organisatie verder kon bouwen.

De eerste stappen

Samen met een adviseur ging ik aan de slag met het opzetten van het kwaliteitssysteem. Dat leverde pittige maar waardevolle discussies op – hij werkte graag met dikke handboeken, ik met stroomschema's en praktische toegankelijkheid. Dankzij de korte lijnen binnen Unalzorg konden we snel schakelen. Na een intensief jaar van schrijven, afstemmen en overleggen kwam de organisatie glansrijk door de eerste audit: Unalzorg was officieel erkend. Een prachtige mijlpaal.

Groei met een warm hart

Langzaam maar gestaag groeide Unalzorg. Onze specialisatie in het begeleiden van mensen met een verstandelijke beperking én een migratieachtergrond werd steeds breder erkend. Andere instellingen wisten ons te vinden en verwezen cliënten door. Voor mij persoonlijk waren dit de meest leerzame, inspirerende en warme jaren van mijn loopbaan. Vanaf dag één voelde het vertrouwd. De sfeer bij Unalzorg was familiair en open. De

Hier komen cultuur, zorg en hartelijkheid samen.

grenzen tussen cliënt, begeleider en collega waren niet strikt, maar menselijk. Een cliënt die zich niet thuis voelde in de dagopvang, kwam regelmatig bij ons op kantoor om koffie te zetten en hoorde er gewoon bij. Een ander kwam graag langs voor een praatje – onze gesprekken waren soms dieper dan die met mijn eigen zoon. Zulke kleine momenten waren goud waard.

Samen bouwen aan kwaliteit

Ook met Aysel werkte ik nauw samen. Haar creativiteit was aanstekelijk; ideeën waren er altijd genoeg, maar tijd soms wat minder. Dan pakten we samen door. We ontwikkelden het spel *Huisje Thuisje*,

zetten een opleiding op voor begeleiders en dachten na over hoe Unalzorg verder kon professionaliseren zonder haar warmte te verliezen. Niet elk idee kwam meteen van de grond, maar vaak bloeiden projecten later alsnog op.

Met de groei van de organisatie kwam ook de behoefte aan een cliëntvolgsysteem. We kozen een systeem dat we konden aanpassen aan onze eigen werkwijze – een intensief traject, maar eentje dat veel heeft opgeleverd. Unalzorg bleef zich ontwikkelen, zonder haar menselijke karakter uit het oog te verliezen.

Dankbaar terugkijken

Terugkijkend voel ik vooral dankbaarheid. Geen dag was hetzelfde. Ik heb er veel geleerd, veel gedeeld en intens mooie momenten meegemaakt. Unalzorg is geen standaard zorgorganisatie. Het is een plek waar mensen gezien worden, waar cultuur, zorg en hartelijkheid samenkomen.

Met hart en ziel bij de gezinnen

Ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van Unalzorg vertelt Suzan haar persoonlijke en gepassioneerde verhaal. Als ambulant gezinswerker én ervaringsdeskundige zet ze zich elke dag in voor gezinnen die het moeilijk hebben. Haar werk doet ze niet alleen met haar hoofd, maar vooral met haar hart.

Suzan ervaringsdeskundige en ambulant gezinswerker bij Unalzorg

Luisteren met het hart

Elke dag stapt ze achter nieuwe voordeuren, bij gezinnen die vastlopen in zorgen, regels en verwachtingen. Ze herkent hun worsteling, want ze heeft die zelf ook gevoeld. “Ik weet hoe het is om niet begrepen te worden,” vertelt ze. “Juist daarom luister ik écht — niet alleen naar wat er wordt gezegd, maar ook naar wat er stil blijft.”

Samen met gezinnen stelt ze doelen op die er echt toe doen. Geen papieren afspraken, maar stappen die haalbaar en betekenisvol zijn. “Ik leg dingen uit in hun taal als dat nodig is,” zegt ze. “Het gaat erom dat mensen begrijpen, voelen en zélf in beweging komen.”

Wanneer Suzan bij een gezin binnenkomt, is er vaak al veel gebeurd: spanningen, verdriet, soms zelfs een rechter of voogd. Ze brengt rust, luistert en bouwt vertrouwen op. “Mijn focus ligt vaak bij de kinderen: hoe kunnen we hen helpen groeien en hun eigen kracht ontdekken? Maar ik weet ook: dat lukt alleen als ouders erbij betrokken zijn.”

Kleine stappen, groot verschil

In multiprobleemgezinnen kijkt Suzan altijd naar het geheel. “Niemand kiest voor chaos,” zegt ze. “Vaak ontbreekt gewoon de steun. Daarom reik ik handvatten aan, nooit oordelen.”

Ze werkt met een positieve blik, hoe moeilijk de situatie ook is. “Zelfs in het donkerste moment zoek ik naar een lichtpuntje. Een moeder die even op adem komt, een vader die weer werk vindt, een kind dat trots thuiskomt met een goed rapport. Dat viert we. Want elke kleine overwinning telt.”

Soms werkt ze aan praktische doelen - op tijd slapen, gezonder eten, structuur aanbrengen. Maar altijd

kijkt ze ook naar groei en ontwikkeling. Jongeren stimuleert ze om te sporten, ouders om een taal cursus te volgen. “Een meisje dat ik begeleidde, ging naar het Unal College. Toen ze haar eerste rekensommen maakte, straalde ze van trots. Dat zijn de momenten die mij raken.”

Suzan spreekt de taal van veel gezinnen — letterlijk en figuurlijk. Haar Turkse achtergrond helpt haar om verbinding te maken. “Ze voelen zich veilig bij mij, omdat ze zich niet hoeven te schamen of alles uit te leggen. Ze voelen zich begrepen. En dat is de sleutel tot verandering.”

“Ik ben dankbaar dat ik bij Unalzorg werk,” besluit ze. “Hier krijg ik de ruimte om mijn kennis, ervaring en hart te verbinden. Na twintig jaar Unalzorg is het nog steeds bijzonder om te zien hoe een klein gebaar of een luisterend oor het verschil kan maken. Dit werk is mijn passie — en ik voel me bevoorrecht dat ik het mag doen.”

**Dit is geen
gewoon werk,
Dit is mijn
roeping.**

Bader

gezinsbegeleider

Bader werkt nu anderhalf jaar als gezinsbegeleider bij Unalzorg. Hij is van alle markten thuis, met werkervaring in de gehandicaptenzorg, de forensische zorg en als zelfstandig ondernemer. Maar bij Unalzorg voelt hij dat hij zijn roeping heeft gevonden.

“Ik wilde altijd al jongeren coachen. Als taxichauffeur had ik vaak midden in de nacht jongeren in de auto waarmee ik gesprekken voerde”, vertelt Bader. “Ik probeerde hen te motiveren om iets van hun leven te maken. Dat maatschappelijke zit in me. Hoe mooi dat ik er uiteindelijk mijn werk van heb gemaakt?”

Cultuurclash

Als gezinsbegeleider zorgt Bader gezinnen met uiteenlopende zaken, van opvoedondersteuning en hulp bij huisvesting tot

bemiddeling met instanties als politie of scholen. Hij werkt veel met nieuwkomersgezinnen, waaronder Syrische families.

“Je ziet vaak een cultuurclash, omdat pubers anders opgroeien dan hun ouders verwachten. Mijn taak is daarin een balans vinden. Dat betekent opvoedtips geven, veel luisteren en praktische zaken regelen. Werken als gezinsbegeleider is veelzijdig en soms intens. Maar als je na veel begeleiding bijvoorbeeld voor elkaar krijgt dat een vader zijn zoon weer onbegeleid mag zien, dan is dat echt geweldig. Die

momenten maken alles de moeite waard.”

Verbinding

Bader vindt inspiratie in een vers uit de Koran: ‘Wij hebben jullie tot volken en stammen gemaakt, opdat jullie elkaar leren kennen.’ Voor hem is dit de kern van zijn werk. “Dat vers herinnert me eraan dat ieder gezin anders is, maar dat we allemaal kracht vinden in verbinding.”

Naast zijn werk is Bader een echt familiemens. “Ik geniet van leuke dingen doen met mijn gezin en familie. Toekomstplannen? Ik droom ervan om met een vader-zoon-kamp pubers en vaders te helpen elkaar beter te begrijpen. Het idee broeit nog in mijn hoofd, maar wie weet hoe ver het kan groeien.”

**Bruggenbouwer
tussen generaties
en culturen.**

Aicha, trotse moeder en oma, werkt sinds drie jaar als ambulant gezinswerker bij Unalzorg. Na een lange carrière in de thuiszorg moest ze noodgedwongen stoppen. “Toen mijn vader ernstig ziek werd, kreeg ik geen zorgverlof. En het combineren van werk, gezin en mantelzorg werd te zwaar”, aldus Aicha.

Na het overlijden van haar vader bracht een vriendin haar op het idee om bij Unalzorg te solliciteren. “Ik dacht dat ik niet geschikt was omdat ik geen hbo-diploma had, maar mijn vriendin overtuigde me dat Unalzorg echt bij mij paste. Toen ik het verhaal van Aysel en haar broer las, voelde ik een diepe verbinding. Het was een eer om Aysel te ontmoeten en bij Unalzorg aan de slag te gaan.”

Succesverhalen

Als ambulant gezinswerker biedt Aicha maatwerk aan gezinnen die vaak een migratieachtergrond hebben. “Ik werk altijd op een respectvolle manier, met oog voor normen en waarden. Als ik bijvoorbeeld een huis binnenkom, trek ik altijd mijn schoenen uit.” Waar ze altijd blij van wordt in haar werk, zijn verhalen met een goed einde. “Bij een cliënt merkte ik dat er meer aan de hand was dan op het eerste gezicht leek. Door door te vragen en verder te kijken dan de huisarts, is de cliënt uiteindelijk doorverwezen naar een neuroloog waar zij de diagnose MS kreeg. Waar de huisarts heeft gefaald, heb ik de cliënt kunnen helpen en daar ben ik erg trots op,” vertelt Aicha.

Een tweede thuis

Het helpen van mensen zit in Aicha's bloed. Naast haar werk is ze actief als vrijwillig ouderenadviseur bij SISCCH. “Unalzorg voelt echt als mijn tweede thuis. Ik ben dankbaar voor de kans die ik heb gekregen en hoop hier nog vele jaren mensen te mogen helpen.”

Aicha
ambulant gezinswerker

**Steunpilaar
voor ouderen
en gezinnen.**

Ecem

neuropsycholoog en
PRT-behandelaar

**Passie voor
kinderen en
multiculturele
zorg.**

Ecem werkt inmiddels bijna twee jaar bij Unalzorg als basispsycholoog en behandelaar. Ze heeft zich gespecialiseerd in het begeleiden van kinderen met autisme en taalontwikkelingsstoornissen en gebruikt speltherapie om hun ontwikkeling te stimuleren. “Het is mijn passie om kinderen te helpen en een positieve impact te maken”, vertelt Ecem.

Geboren en getogen in Turkije, kwam Ecem zes jaar geleden in haar eentje naar Nederland om te studeren. Het was een spannende stap, maar het gaf haar de kans om haar droom na te jagen. Ze behaalde een bachelor in psychologie en een master in neuropsychologie. Ze waardeert de multiculturele aanpak bij Unalzorg. “Therapie geven in de moedertaal versterkt de band en helpt kinderen zich sneller begrepen en op hun gemak te voelen. Het voelt goed om deel uit te maken van een organisatie die echt om haar cliënten en medewerkers geeft.”

Vooruitgang die voldoening geeft

Een gemiddelde werkdag van Ecem bestaat uit huisbezoeken, therapiesessies en samenwerken met instanties zoals Veilig Thuis, OKT, jeugdbescherming en natuurlijk met ouders. Het geeft haar voldoening om vooruitgang te zien, zoals een kind dat een nieuw woord leert of sociale vaardigheden ontwikkelt. “Een van mijn cliënten, een zevenjarig meisje, was aanvankelijk non-verbaal. Nu begint ze functioneel woorden en geluiden te gebruiken. Dat is toch geweldig?”

Reizen en leren als persoonlijke groei

Naast haar werk reist Ecem graag. “Reizen inspireert me. Het leren kennen van nieuwe culturen en mensen zorgt ook voor frisse perspectieven in mijn werk. Ik ben dankbaar voor de kans die ik van Unalzorg heb gekregen. Dankzij hen kan ik mezelf ontwikkelen en bijdragen aan een betere toekomst voor mijn cliënten.”

Fatma en Dilanur

backoffice

Fatma en Dilanur werken samen op de backoffice van Unalzorg. Ze zijn niet alleen collega's, maar ook vriendinnen en doen veel samen, van sporten tot vakanties. Hun werkdag begint stevast met een kop koffie en het checken van mailboxen. "We bespreken wie wat oppakt en helpen elkaar als dat nodig is," vertelt Fatma.

Fatma werkt sinds juni 2023 bij Unalzorg als zorgconsulent. Ze richt zich op aanmeldingen, intakegesprekken en het op orde brengen van cliëntendossiers. Daarvoor werkte ze in de kinderopvang. "Ik ben afgestudeerd als pedagogisch medewerker, maar in de kinderopvang waren weinig doorgroeimogelijkheden. Bij Unalzorg absoluut wel." Dilanur werkt al bijna vijf jaar bij Unalzorg. Ze begon als baliemedewerker en vervulde verschillende functies zoals medewerker personeelszaken en managementassistent. "Nu richt ik me op de cliëntenadministratie en financiële zaken. Ik vind het fijn dat collega's bij me terecht kunnen, omdat ik veel weet van het bedrijf."

Trots

De dames zijn trots op hun werk. Fatma: "Ik leerde al jong papierwerk voor mijn ouders te vertalen. Nu doe ik dat ook voor cliënten en de dankbaarheid die ik ervoor krijg, raakt me telkens weer." Dilanur herinnert zich een ervaring tijdens haar stage die haar bijbleef: "Ik hielp een alleenstaande moeder

Unalzorg voelt als een familie.

met een ziek kind in een vervuild huis. Door verder te kijken, ontdekten we uiteindelijk dat ze zelf een spierziekte had. Door taalbarrières had ze nooit om hulp gevraagd. Het voelde goed om echt iets voor haar en haar kind te kunnen betekenen."

Samen groeien met Unalzorg

Fatma en Dilanur kijken ernaar uit om mee te groeien met Unalzorg. "Unalzorg voelt als een familie. Het is bijzonder om hiervan deel uit te maken en samen met het bedrijf stappen vooruit te zetten. We bestaan nu 20 jaar en kunnen niet wachten om die groei voort te zetten en te kunnen zeggen dat we 30 jaar bestaan," besluit Dilanur.

Rob is sinds drie jaar zorgmanager bij Unalzorg. Hij werkte al 24 jaar bij Cordaan toen hij voelde dat hij toe was aan een nieuwe uitdaging. Een vriendin wees hem op Unalzorg en hij besloot contact op te nemen met Aysel.

Rob
zorgmanager

“Tijdens mijn eerste gesprek voelde ik meteen een klik met Aysel”, vertelt Rob. “Haar enthousiasme en bevologenheid waren aanstekelijk. Ik voelde dat ik hier echt wat kon betekenen en de combinatie van jeugdzorg en werken met een niet-westerse doelgroep trok me sowieso enorm aan. Ik koos ervoor om de stap naar Unalzorg te zetten en heb van dat besluit nooit spijt gehad.”

leeftijd ging Rob na schooltijd met zijn zussen langs bij hun oma, die na een hersenbloeding in een verzorgingstehuis woonde. Daar zag hij hoe belangrijk zorg is voor kwetsbare personen. Bij Unalzorg wordt Rob regelmatig geconfronteerd met de keiharde werkelijkheid achter de voordeur. “De armoede en slechte leefomstandigheden die je tegenkomt, zijn soms echt schrijnend. Maar juist daarin zie ik hoe belangrijk ons werk is.”

Het beste resultaat bereik je samen.

Keiharde werkelijkheid

Zorg zit in het DNA van de familie Ebbeling; ook zijn drie zussen werken in de zorg. Al op jonge

Samen successen behalen

Rob houdt van uitdagingen en richt zich als zorgmanager op het creëren van de juiste kaders voor medewerkers. Hij zorgt voor duidelijke structuren en ruimte voor eigen initiatief, zodat medewerkers hun werk met vertrouwen kunnen doen. Zijn motto is: samen bereik je het beste resultaat. En die samenwerking vindt hij ook het mooiste aan zijn werk. “Het is geweldig als team een gezin weer op de rails krijgt. Of het nu om een omgangsregeling gaat of het bieden van een veilige plek voor kinderen, die successen behaal je samen.”

Tugba

ambulant gezinsbegeleider

Tugba werkt al vijftien jaar bij Unalzorg als ambulant gezinsbegeleider. Haar carrière begon met een bewuste keuze om ervaring op te doen in de praktijk, en groeide uit tot een baan waarin ze zich helemaal thuis voelt.

“Tijdens mijn studie Maatschappelijk Werk en Dienstverlening koos ik voor een minor in de gehandicaptenzorg. Daarna had ik een half jaar weinig om handen voordat mijn studie verder ging en wilde ik graag mijn opgedane kennis in de praktijk brengen. Ik solliciteerde bij Unalzorg en werd aangenomen”, vertelt Tugba. “Het werk, de sfeer en de flexibiliteit passen perfect bij me.”

Tijdelijk

In haar werk ondersteunt Tugba gezinnen met verschillende achtergronden op allerlei vlakken. “We zijn alles in één: coach, tolk, opvoedondersteuner en soms zelfs maatschappelijk werker. We bieden maatwerk en bouwen vaak een sterke band op met

onze cliënten. Wel maak ik altijd duidelijk dat we tijdelijk zijn. Ons doel is dat gezinnen uiteindelijk zelf verder kunnen.”

Voldoening uit vooruitgang

Tugba haalt veel voldoening uit het zien van groei en vooruitgang bij cliënten. “Ik begeleidde ooit een gezin waarvan de moeder kampte met psychoses. Het was een zwaar traject, maar ik bleef doorgaan omdat ik het belangrijk vind om alles af te maken waar ik aan begin. De moeder is inmiddels helaas overleden, maar haar dochters hebben hun leven nu op orde. Dat vergeet ik nooit.”

Familie als drijfveer

Naast haar werk geniet Tugba

Tijdelijk aanwezig, blijvend van betekenis.

van haar gezin. “Mijn man en ik hebben drie jonge kinderen en we brengen graag tijd met elkaar en de rest van de familie door. Reizen en momenten met mijn familie zijn voor mij onmisbaar. Voor nu ligt mijn focus op mijn gezin, maar ik weet dat er bij Unalzorg altijd ruimte is om verder te groeien als het moment daar is.”

Huisje Thuisje

Huisje Thuisje is een speciaal ontwikkeld gezelschapsspel dat helpt bij het opbouwen van écht contact tussen zorgprofessional en cliënt. Het spel is ontstaan vanuit de praktijk en is bedoeld voor mensen met een licht verstandelijke beperking (LVB), een taalachterstand en/of mensen die nog niet vertrouwd zijn met de Nederlandse samenleving.

We merkten in de praktijk dat een gewoon vraaggesprek vaak te ingewikkeld is voor deze doelgroep. Niet alleen omdat de vragen lastig te begrijpen zijn, of omdat regels en systemen niet bekend zijn, maar ook omdat het veel vraagt van iemand om over zichzelf na te denken, doelen te formuleren en te reflecteren.

Juist om het eerste contact soepeler te laten verlopen, en om samen op een toegankelijke manier te praten over doelen, hebben we Huisje Thuisje ontwikkeld – een speels en laagdrempelig hulpmiddel dat zorgt voor echte verbinding.

Echt contact maken is de basis voor een goede zorgrelatie

Huisje Thuisje is een vraag- en antwoordspel zónder verliezers – alleen maar winnaars. Iedereen die meespeelt, wint aan vertrouwen, inzicht en verbinding.

Het vraagt om een open, nieuwsgierige en creatieve houding van de spelleider. Want juist die houding maakt de weg vrij voor echte gesprekken. Door samen te spelen ontstaat er een veilige, ontspannen sfeer waarin cliënten zich durven uiten. Er komen verhalen en vragen naar boven die anders misschien verborgen waren gebleven.

Als zorgprofessional krijg je via dit spel ook waardevolle inzichten in culturele verschillen en de leefwereld van je cliënt. Dat maakt je werk niet alleen effectiever, maar ook rijker en menselijker.

Sommige dingen zijn moeilijk onder woorden te brengen. Zeker voor mensen met een verstandelijke beperking. Hoe kun je als hulpverlener toch achterhalen wat er speelt?

Spelenderwijs in verbinding met cliënten

Unalzorg ontwikkelde Huisje Thuisje, een uniek en speels hulpmiddel om de zorgvraag van cliënten beter in beeld te krijgen. Raziye Sobucovali, basispsycholoog bij Unalzorg, traint collega's in het gebruik van dit bijzondere spel.

Waarom werd Huisje Thuisje bedacht?

Het spel werd ontwikkeld door Aysel van Unalzorg, vanuit de behoefte om cliënten op een speelse en laagdrempelige manier te helpen om zich te uiten. Veel cliënten vinden het namelijk lastig om over hun gevoelens en behoeften te praten. Huisje Thuisje maakt deze onderwerpen bespreekbaar, zodat de cliënten de ondersteuning kunnen krijgen die bij hen past.

Een spel dat écht iets losmaakt

Huisje Thuisje bestaat uit kaarten met vragen over herkenbare thema's, zoals familie, gevoelens en dagelijkse situaties. Er zijn kaarten voor de cliënt, de zorgverlener en speciale 'Hier ben ik'-kaarten, waarmee een speler tijdelijk in de rol van bijvoorbeeld een ouder of leraar kruipt. Dit helpt om een completer beeld van de cliënt te krijgen. "Wanneer dit spel wordt gespeeld, ontstaat er langzaam een vertrouwensband met de cliënt," legt Raziye uit. "Het is zoveel meer dan alleen vragen beantwoorden. Er ontstaat écht verbinding."

Een voorbeeldvraag uit het spel is: 'Je vader schreeuwt heel vaak tegen je, wat doe je?' Zulke vragen geven behandelaars waardevolle inzichten in de weerbaarheid en gezinssituatie van de cliënt en bieden aanknopingspunten voor verdere begeleiding of behandeling.

In de praktijk

Het spel wordt niet alleen ingezet bij cliënten met een verstandelijke beperking, maar ook bij jongeren met weerstand tegen hulpverlening of cliënten met sociale angst. “Bij cliënten die bijvoorbeeld veel weerstand tonen, merkte ik ook dat het spel echt hielp,” vertelt Raziye. “Ze vonden het leuk om samen een spel te spelen en spelenderwijs over dingen te praten.”

Om zorgverleners te leren hoe ze Huisje Thuisje kunnen gebruiken, geeft Raziye maandelijks trainingen aan medewerkers van Unalzorg. “Tijdens de training spelen deelnemers het spel zelf, zodat ze ervaren hoe krachtig het is.”

Doorbreken taalbarrières

Naast de standaardversie bestaat er ook een Turkse variant die onder meer gebruikt wordt voor dementerende ouderen. Omdat zij vaak de Nederlandse taal vergeten, zijn de kaarten tweetalig. Dit helpt om taalbarrières te doorbreken en

gesprekken op gang te brengen.

Een laagdrempelig hulpmiddel met grote impact. Huisje Thuisje is een effectief en toegankelijk hulpmiddel om cliënten beter te begrijpen en te ondersteunen in hun zelfexpressie. Dankzij de trainingen van Raziye kunnen steeds meer zorgverleners het spel inzetten en zo een sterkere band met hun cliënten opbouwen.

Huisje Thuisje helpt cliënten op een speelse én gelijkwaardige manier om hun verhaal te vertellen. Door het luchtige karakter van het spel durven mensen sneller te delen wat hen écht bezighoudt. Zorgvragen die normaal misschien niet uitgesproken worden, komen spelenderwijs naar boven. Dit geeft jou als zorgverlener waardevolle informatie om de cliënt nog beter te begrijpen en te begeleiden – vanuit vertrouwen en echte verbinding.

Huisje Thuisje is met liefde en visie ontwikkeld door Aysel Disbudak van Unalzorg. Het spel ontstond vanuit haar verlangen om cliënten op een gelijkwaardige en warme manier te bereiken. Aan het spel zijn inspirerende trainingen verbonden, waarin professionals leren hoe ze met spel écht contact maken en zorgvragen op een natuurlijke manier naar boven laten komen.

Meer leren over werken met Huisje Thuisje?

Bij het spel hoort een training van drie dagdelen, bedoeld voor zorgprofessionals en studenten.

Wil je meer weten of je aanmelden?

Neem gerust contact met ons op via: 020-4470518 of info@unalzorg.nl

Unal Goal

Ieder kind telt mee, ook op het veld

Voetbal is meer dan een sport. Het is plezier, beweging, vriendschap, grenzen verleggen en erbij horen. Maar niet elk kind krijgt de kans om mee te doen. Daarom startte Unalzorg het project 'Unal Goal': een voetbalinitiatief waarin élk kind welkom is ongeacht beperking, achtergrond of thuissituatie.

Unal Goal is ontstaan vanuit de overtuiging dat sport voor iedereen toegankelijk moet zijn. Veel kinderen die bij Unalzorg in zorg zijn, kijken vanaf de zijlijn toe. Omdat ze het niet durven, niet weten hoe, of omdat er simpelweg geen passend aanbod is. Met Unal Goal brengen we daar verandering in.

Onder begeleiding van zorgprofessionals én sportieve vrijwilligers organiseren we wekelijkse voetbalmomenten waar plezier en veiligheid voorop staan. Geen druk, geen selectie, geen competitie maar wél samen bewegen, lachen, leren en scoren. Zo bouwen kinderen zelfvertrouwen op, ontdekken ze hun talenten én maken ze nieuwe vrienden.

Voetbal met zorg en hart

Unal Goal is waar zorg en sport samenkomen. Elk kind mag meedoen, groeien en stralen op én naast het veld.

Met de steun van onze trotse ambassadeur, ex-profvoetballer Regillio Simons, laten we zien dat iedereen een kans verdient.

Unalzorg gelooft in de kracht van aandacht, beweging en verbinding. Dáár maken we het verschil. In de toekomst wil Unalzorg regelmatig gasttrainers uitnodigen oud profvoetballers die hun verhaal en ervaring delen met de kinderen. Als rolmodel laten zij zien wat mogelijk is als je blijft dromen, vechten en geloven in jezelf. Zo geven we kinderen die het moeilijk hebben niet alleen plezier op het veld, maar ook hoop en inspiratie voor het leven daarbuiten

Het kindje van Unalzorg

Het verhaal van Bereket

Al veertien jaar is de achttienjarige Bereket kind aan huis bij Unalzorg. Hij wordt dan ook regelmatig liefdevol ‘het kindje van Unalzorg’ genoemd. Lachend wuift hij dat weg, hij is immers een grote jongen. Trots laat hij zijn spierballen zien.

“De begeleiding van Unalzorg is ontzettend belangrijk voor Bereket,” vertelt zijn begeleider Emirhan. “Bereket is opgegroeid zonder vader of broer en ook al begrijpt hij niet alles, hij voelt die leegte wel. Daarom ondersteunen wij zijn moeder door te zorgen voor mannelijke begeleiding en een dagelijkse activiteit. Zo krijgt zijn moeder de ruimte om even op adem te komen.”

Sporten en plezier

Sporten speelt een grote rol in het leven van Bereket. Hij kickbokst, voetbalt, tennist en gaat wekelijks zwemmen. “Het diepe bad vindt hij nog een beetje spannend, maar met bescherming gaat het helemaal goed,” zegt Emirhan, die veel sportieve activiteiten samen met Bereket doet. Bereket straalt intussen van oor tot oor. “Ik vind het spannend en leuk en word er heel blij van,” zegt hij.

Een warme band

De band tussen Bereket en Emirhan is hecht. Al twee jaar werken ze samen, en in die tijd zijn ze meer dan begeleider en cliënt geworden. “We zijn vrienden en als hij me ziet, komt hij altijd vrolijk op me afrennen,” vertelt Emirhan terwijl hij Bereket trots aankijkt.

Zijn vrolijkheid laat zien wat goede begeleiding kan doen.

Vriendin Lisa en school

Naast zijn liefde voor sporten is Bereket dol op school. Hij zit samen met zijn beste vriendin Lisa op het Orion College. Ze kennen elkaar al sinds de basisschool en zien elkaar ook bij Only Friends, een sportvereniging voor jongeren met een rugzakje. “Ik ben heel blij met Lisa,” zegt Bereket trots.

Op school leert hij rekenen, Nederlands en doet hij mee aan gym. En thuis? Dan helpt Bereket zijn moeder. “Hij houdt van schoonmaken,” zegt Emirhan lachend. “Even stofzuigen, de tafel dekken, en ervoor zorgen dat alles netjes op zijn plek ligt.”

Aanstekelijke vrolijkheid

Dan is het tijd voor Bereket om op de foto te gaan. Hij springt op van enthousiasme. “Yess!” roept hij, terwijl hij in zijn handen wrijft van plezier.

Met zijn aanstekelijke vrolijkheid laat Bereket zien hoe de begeleiding van Unalzorg hem laat genieten van het leven. Zijn enthousiasme werkt aanstekelijk en hij straalt in alles wat hij doet.

A man with a receding hairline, wearing a black zip-up hoodie with a white '74' logo on the chest, is sitting and gesturing with his hands while talking to a woman. The woman has long, wavy blonde hair and is seen from the back. They are in a bright, modern indoor setting with large windows and potted plants in the background.

**Hier in Nederland
is Unalzorg
mijn familie.**

Al meer dan twintig jaar familie

Het verhaal van Erkan

De 42-jarige Erkan is al meer dan twintig jaar cliënt bij Unalzorg. Zijn band met de organisatie is hecht, niet in de laatste plaats omdat ook zijn vader ooit cliënt was. Toen zijn ouders kort na elkaar overleden, stond Erkan er alleen voor. Gelukkig was Unalzorg er om hem te ondersteunen.

“Ze helpen me met alles,” vertelt hij. “Op maandagavond komt mijn begeleider Kadir langs. Dan drinken we samen koffie, praten we bij en nemen we mijn post door. Laatst had ik bijvoorbeeld nieuwe lampenkappen nodig. Dan gaat Kadir mee naar de winkel en hangt ze daarna ook samen met mij op. Hij doet meer dan nodig is. Hij is echt mijn mattie.”

Werk met liefde

Werken speelt een grote rol in het leven van Erkan. Zijn huidige werkplek in de catering past hem perfect. “Ik hou ervan om mensen te helpen en lekker eten te maken. Alles wat we bereiden is vers, geen troep uit de supermarkt. We snijden groente, maken soep en koken met liefde. Koken hoef ik thuis niet meer te doen, want ik mag altijd wat meenemen. Ideaal!”

Een bijzondere band

Terwijl Erkan vertelt, loopt Aysel langs. Hij staat op en roept haar erbij. “Met Aysel erbij komt altijd alles goed,” zegt hij lachend, terwijl hij opkijkt met

een stralend gezicht. Zijn mooiste herinnering aan twintig jaar Unalzorg is de bruiloft van Aysels dochter waar hij bij aanwezig mocht zijn. “Die bruiloft was zo mooi. Ik hoorde er helemaal bij.” Aysel vult aan: “Erkan zegt altijd dat hij hier geen familie heeft, maar dat wij zijn familie zijn. Erkan knikt en zegt: “Ik heb familie in Turkije, en mijn broer woont in Zandvoort. Maar hier in Nederland is Unalzorg mijn familie.”

Een wens voor de toekomst

Erkan is duidelijk over zijn wens voor Unalzorg: “Zorg zoals die van Unalzorg moet voor iedereen beschikbaar blijven, jong en oud. Het is belangrijk voor iedereen.”

Voor Erkan is Unalzorg veel meer dan een plek waar hij begeleiding krijgt. Het is een thuis, een familie, waar hij altijd met open armen wordt ontvangen.

Mijn naam is Unal

Dit is mijn verhaal

**Bij Unalzorg
voel ik me gezien,
net zoals ik mij gezien
voelde door mijn zus.**

Twintig jaar geleden begon Aysel, mijn zus, met een droom: een plek waar mensen die vaak vergeten worden, écht gezien worden. Vandaag vieren we die twee decennia zorg, warmte en aandacht. Maar dit verhaal gaat niet alleen over een organisatie. Het gaat ook over de bijzondere band tussen mij en mijn zus.

Ik ben Unal. Mijn zus heet Aysel, maar ik noem haar altijd Ablā – dat is Turks voor “grote zus”.

Mijn hele leven heeft Ablā voor mij gezorgd. Toen anderen er niet waren, stond zij naast me. Ze gaf me liefde, troost, eten en een veilig thuis. Ze kookte mijn lievelingseten – macaroni met yoghurt – en breide warme truien voor me. Ablā begreep mij, ook als anderen dat niet deden. Zij bleef. Altijd.

Maar haar zorg hield niet op bij mij. Ablā wilde ook anderen helpen – mensen die, net als ik, niet altijd worden begrepen. Mensen die moeite hebben om zich uit te drukken, die uit een andere cultuur komen of de taal niet spreken.

Daarom richtte ze haar eigen zorginstelling op: Unalzorg. Ze noemde het naar mij. Dat maakt me nog altijd enorm trots.

Unalzorg bestaat nu twintig jaar. Twintig jaar waarin mijn zus, samen met haar team, er is voor mensen die vaak over het hoofd worden gezien. Mensen met een beperking, mensen uit andere landen, mensen met een moeilijke start. Bij Unalzorg voelen zij zich gezien – net zoals ik me altijd gezien heb gevoeld door mijn zus.

Ik ben dankbaar dat Unalzorg bestaat. Trots dat het mijn naam draagt.

Maar boven alles: trots op mijn zus.

Lieve Ablā, ik hou van jou. Dankjewel voor alles

Een organisatie met hart, ziel en lef

Het was rond de zomer van 2007 toen ik werd gebeld door Aysel Disbudak. Ze vertelde over haar broer Unal en haar zorginstelling Unalzorg. Ze had een duidelijke missie: de zorg voor haar broer beter regelen én een organisatie opbouwen die mensen écht centraal stelt. Wat begon als een zakelijke afspraak, groeide al snel uit tot een inspirerende samenwerking.

Unalzorg gaat verder waar anderen stoppen.

Aysel had persoonlijk ervaren hoe ingewikkeld en onpersoonlijk zorg soms kan zijn. Haar reactie? “Ik ga het zelf doen.” Met die gedrevenheid en haar eigen levensverhaal, zoals te lezen in haar boek **De nootjes van het huwelijk**, startte ze Unalzorg. Binnen korte tijd ondersteunde de organisatie al honderden cliënten via PGB's, waarbij ze niet alleen zorg bood, maar ook veel administratie op zich nam. Het doel: de zorg voor mensen met een bijzondere uitdaging menselijker en toegankelijker maken.

Meer dan praktische zorg

Wat mij direct opviel, was de bijzondere doelgroep die Unalzorg bedient. Naast de praktische zorg, zoals koken of administratie, draait het vaak om iets veel belangrijkers: erbij horen, gezien worden. Op de oude hoofdlocatie aan de Burgemeester Roelstraat zag ik cliënten zich ontwikkelen, leren, werken en genieten. Of het nu ging om koken, schilderen,

een geluidsstudio of een grote kringloopwinkel – iedereen kon meedoen en iets leren wat van waarde was voor hun dagelijks leven. Voor velen was dit een schoolse omgeving waarin zingeving tastbaar werd.

Unalzorg richt zich op de meest zorgintensieve cliënten – de “top-600” – mensen voor wie goede zorg vinden vaak een uitdaging is. Aysel ging verder waar anderen soms moesten stoppen. Ze stapte in haar auto om cliënten thuis te bezoeken als het nodig was, bouwde vertrouwen op en zorgde dat niemand buiten de boot viel. Haar betrokkenheid bij cliënten en hun families maakte een blijvende indruk op mij.

Innovatie en verbinding

Naast directe zorg ontwikkelde Unalzorg ook innovatieve initiatieven. Zo kwamen de Unal-kalender en het bordspel tot stand, ontworpen om verbinding en begrip te bevorderen tussen zorgprofessionals en cliënten. Later opende de Unal-Academy haar deuren, met opleidingen voor zorgprofessionals én allochtone vrouwen die een plek zochten in de zorg. Het culturele aspect zit van dag één in het DNA van Unalzorg: mensen met een andere achtergrond begrijpen en respecteren, zodat ze volwaardig kunnen meedoen in de samenleving.

Professionaliteit en warmte hand in hand

Door de jaren heen heeft Unalzorg zich aangepast aan veranderingen in de zorg en een flinke professionaliseringsslag gemaakt. Het bleef een warme, hands-on organisatie die oog heeft voor de mens achter het dossier. Ook na twintig jaar staat die missie overeind: cultuursensitieve zorg, aandacht voor de meest kwetsbare cliënten en het creëren van mogelijkheden voor iedereen om mee te doen.

Voor mij is Unalzorg een bijzondere plek. Het is een organisatie die altijd beweegt met de doelgroep en de maatschappij, en die haar hart nooit heeft verloren. En dat alles dankzij Aysel, die elke dag weer met hart en ziel voor haar cliënten en medewerkers door het vuur gaat. Ze gaat altijd drie stappen verder – en vaak nog net dat stukje extra.

Mijn inspiratie: Lela en haar zoon

Ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van Unalzorg wil ik, Aysel, een persoonlijk verhaal delen. Een verhaal over inspiratie, strijd en verbondenheid. Over hoe een moeder en haar zoon, naast mijn broertje Unal, de aanzet gaven tot het ontstaan van Unalzorg. Om haar privacy te respecteren, noem ik haar in dit verhaal 'Lela'. Zij en haar zoon waren mijn inspiratiebron.

**Zij gaf mij
richting.**

Het is inmiddels twintig jaar geleden dat ik Lela ontmoette. Ik werkte toen net in de hulpverlening. Ze zat op een grasveld bij het multiculturele logeerhuis in Amsterdam-Oost. Een jonge vrouw, begin dertig, maar haar uitstraling verraadde de vermoeidheid van iemand die al een leven lang strijdt. Ze zag eruit alsof ze vijftig was. Gebroken, maar niet verslagen. Haar zoontje van acht was verstandelijk beperkt, druk, maakte geen oogcontact, herhaalde voortdurend woorden en wilde telkens weglopen. Niemand wilde hem opnemen. Hij was overal afgewezen. Toen ik hem zag, voelde het alsof ik in de tijd terugging. Hij leek sprekend op mijn broertje Unal. Dezelfde aandoeeningen, hetzelfde gedrag, zelfs in zijn uiterlijk was er gelijkenis. Mijn hart brak en ik wist: dit is geen toeval.

In Lela zag ik mezelf, zoals ik was vóór ik in de zorg ging werken. Wanhopig op zoek naar hulp voor iemand van wie je zielsveel houdt, maar nergens écht gehoord of begrepen worden. Onze ontmoeting raakte me diep. Ze vertelde dat ze moeder, vader, zus en dochter tegelijk was, maar ergens daartussen haar eigen identiteit was kwijtgeraakt. Ze voelde zich verantwoordelijk voor iedereen, maar niemand zag haar.

Ze noemde mij later haar 'levensengel'. Maar de waarheid is: zij gaf mij richting. Door haar besloot ik dat ik iets wilde opbouwen. Een plek waar kinderen zoals haar zoon en zoals Unal wél welkom zijn. Waar hun moeders zich gezien voelen. Waar we de taal spreken, de cultuur kennen, en écht begrijpen wat het betekent om tussen twee werelden in te leven. Zij en haar zoon waren, samen met mijn broertje, de zaadjes die hebben geleid tot Unalzorg. Een zorginstelling die inmiddels 20 jaar bestaat, maar nog altijd geworteld is in de verhalen van mensen zoals Lela. Haar kracht, haar verdriet, haar strijd ze zijn verweven met wie wij zijn geworden als organisatie.

Ik ben dankbaar dat zij op mijn pad kwam. Haar verhaal leeft voort. Niet alleen in mij, maar in alles wat Unalzorg doet. Want echte zorg begint met herkenning. En met luisteren naar de mensen die niemand anders ziet.

Een match tussen alle partijen

Jordana is actief als zelfstandige in de jeugdgezondheidszorg. Als jeugdconsulent is zij werkzaam bij het CJG Haarlemmermeer. Ze straalt als ze over haar werk praat. “Het mooiste is dat je gezinnen écht verder kunt helpen door naar hen te luisteren en de juiste zorg te vinden.” Enthousiast vertelt Jordana over haar werk en de samenwerking met Unalzorg.

Voordat Jordana in 2014 begon in de jeugdzorg, vervulde ze ondersteunende functies in diverse branches. “Nadat ik moeder was geworden van een tweeling, voelde ik dat ik in mijn werk ook meer wilde betekenen.” Haar overstap naar de jeugdzorg voelde als thuiskomen. “Sindsdien is de liefde voor het vak alleen maar groter geworden.”

Bij Unalzorg begrijpen ze de culturele en sociale verschillen en weten daar op een respectvolle manier mee om te gaan.

De kracht van een goede match

In Jordana's werk draait alles om het vinden van het juiste antwoord op een hulpvraag en vervolgens de juiste hulpverlener voor een gezin. "Een hulpverleningstraject valt of staat met een goede match. Voelt een ouder of kind zich niet veilig of gehoord? Dan stagneert de hulpverlening. Dat heb ik onlangs nog ervaren in een casus met een jong gezin. De moeder voelde zich niet op haar gemak bij de hulpverlener, met als gevolg dat de zorg niet op gang kwam. Dat wil je voorkomen, want uiteindelijk is het kind de dupe omdat het nog langer op de juiste hulp moet wachten."

Jordana ging op zoek naar een nieuwe partij en kwam bij Unalzorg uit. "Wat mij direct opviel, was hun flexibiliteit en betrokkenheid. Met Unalzorg liep het traject wél goed. "Ze schakelen snel, denken actief mee en hebben oog voor wie de cliënt echt is. Wat hen extra bijzonder maakt, is hun ervaring in het werken met gezinnen met een niet-westerse achtergrond. Zij begrijpen de culturele en

sociale verschillen en weten daar op een respectvolle manier mee om te gaan. Dat maakt het voor sommige cliënten makkelijker om zich gehoord en begrepen te voelen."

Ervaring en verbinding

Jordana haalt veel voldoening uit haar werk. "Ik herinner me een zestienjarig meisje uit een gezin met gescheiden ouders. Ze voelde zich eenzaam en haar ouders wisten niet meer wat ze konden doen om haar te helpen. Door haar echt te zien en met haar te praten, zorgde ik ervoor dat ze weer vertrouwen kreeg. Dat is het mooiste aan dit werk: de persoon achter alle problemen en de hulpvraag zien." Die persoonlijke verbinding is niet alleen belangrijk in haar werk met gezinnen, maar ook in de samenwerking met organisaties zoals Unalzorg.

De kracht van Unalzorg

"Waarom andere hulpverleners Unalzorg zouden moeten inzetten? Omdat zij echt meedenken over

de match, flexibel zijn en een breed aanbod hebben. Hun ervaring met diverse doelgroepen, waaronder gezinnen met een niet-westerse achtergrond, maakt hen bijzonder effectief. Zij begrijpen dat maatwerk nodig is om gezinnen te ondersteunen op een manier die voor hen vertrouwd voelt. Dat maakt vaak het verschil tussen een succesvol traject of vastlopen."

Voor Jordana is haar werk niet zomaar een baan, maar een roeping. "Ieder gezin verdient zorg die écht bij hen past. Dát is waar ik het voor doe."

Ahmet werkt als woonbegeleider bij Unalzorg. Hij ondersteunt cliënten die zelfstandig wonen, maar bij wie een helpende hand het verschil maakt. In dit persoonlijke verhaal vertelt Ahmet over zijn werk, zijn drijfveren en wat begeleid wonen voor hem én zijn cliënten betekent.

Zorg met hart en aandacht

Toen ik begon bij Unalzorg wist ik: dit is geen gewone organisatie. Hier draait het niet alleen om regels en rapportages, maar om mensen. En om vertrouwen. Als woonbegeleider werk ik met cliënten die zelfstandig wonen, maar op sommige vlakken ondersteuning nodig hebben. Soms is dat heel praktisch koken, schoonmaken, financiën maar vaak gaat het om iets veel groters: erbij horen, gezien worden.

Wat ik het mooiste vind aan dit werk, is dat je echt een band opbouwt. Ik begeleid bijvoorbeeld een man die eerst heel teruggetrokken was. Geen netwerk, weinig structuur, veel eenzaamheid. In het begin zat hij meestal stil als ik kwam. Nu kijkt hij uit naar onze gesprekken. We koken samen, maken een wandeling, bespreken zijn dag. Hij vertelt me dingen die hij aan niemand anders kwijt kan. Hij zegt wel eens: 'Jij bent niet alleen mijn begeleider, jij bent de enige die echt naar me luistert.'

Begeleid wonen is zoveel meer dan een paar uur hulp per dag. Het is er zijn op de momenten dat het

nodig is. Soms belt een cliënt gewoon even omdat hij zich alleen voelt. Dan luister ik. Gewoon even contact. Dat maakt vaak al het verschil.

Bij Unalzorg krijgen we de ruimte om die menselijke kant van zorg serieus te nemen. We kijken niet alleen naar wat iemand nodig heeft, maar ook naar wat iemand wil. We begeleiden op maat, met oog voor de persoon. En altijd met warmte. Want zorg zonder oprechte aandacht, dat is geen zorg.

Wat ik terugkrijg van cliënten is dankbaarheid, vertrouwen en soms pure ontroering. Een van mijn cliënten zei laatst: 'Ik zie jou vaker dan mijn familie. Jij bent mijn houvast.' Dan weet ik weer waarom ik dit werk doe. Ik ben er niet om het over te nemen, maar om naast iemand te staan en samen stappen vooruit te zetten.

Begeleid wonen bij Unalzorg is méér dan ondersteuning. Het is verbinding. En voor Ahmet is het een werk dat elke dag weer raakt.

Unalzorg bestaat 20 jaar, en al vanaf het begin staat één gedachte centraal: zorg werkt pas écht wanneer je de mens achter de hulpvraag begrijpt. De A-Road methode is daarbij onze kracht — een aanpak waarin cultuur en gezin niet naast de hulpverlening staan, maar er juist de basis van vormen.

Cultuur als kracht de unieke A-Road methode

Vertrouwen begint bij herkenning

Veel gezinnen met een migratieachtergrond ervaren drempels richting hulpverlening. Schaamte, taboes of wantrouwen spelen vaak een rol. Daarom werken we met begeleiders die de culturele achtergrond van cliënten begrijpen. Dat creëert herkenning en veiligheid, waardoor gezinnen sneller openstaan voor ondersteuning.

We betrekken daarnaast niet alleen de cliënt, maar het hele gezin. In veel culturen speelt familie een belangrijke rol, en door de juiste mensen aan tafel te krijgen ontstaat er draagvlak voor verandering. Onze begeleiding start direct met praktische hulp, zodat cliënten meteen vooruitgang ervaren.

Kleine stappen, blijvend verschil

De doelen die we samen formuleren sluiten aan bij de normen, waarden en verwachtingen van het gezin. Daardoor zijn de stappen haalbaar én duurzaam. Het bordspel Huisje Thuisje helpt om op een speelse manier gesprekken te openen, bij kinderen, jongeren én volwassenen.

Zowel professionals als cliënten waarderen de A-Road methode: psychologen zien hoe cultuur wordt ingezet als hulpmiddel, begeleiders merken hoe gezinnen groeien in rust en structuur, en cliënten voelen zich gehoord, gezien en begrepen.

**Lieve Abla,
ik hou van jou.
Dankjewel voor alles.
Ik hoop dat je
nog lang gelukkig blijft.**

Dankwoord

Twintig jaar Unalzorg. Twintig jaar waarin zorg niet alleen werd gegeven, maar ook werd geleefd. Waar mensen gezien zijn, gehoord zijn, en een plek hebben gevonden waar zij ertoe doen.

Wat begon bij één jongen, Unal, en de liefdevolle kracht van zijn zus Aysel, is uitgegroeid tot een organisatie met een missie die nog elke dag voelbaar is. Unalzorg staat voor mensen die vaak over het hoofd worden gezien. Voor zorg die verder kijkt dan protocollen. Voor verbinding, vertrouwen en respect in elke cultuur, in elke situatie. Unalzorg betekent: cultuursensitieve zorg, menselijke aandacht en nooit opgeven.

Dank aan jou, lezer, voor het nemen van de tijd om kennis te maken met ons verhaal. Dit magazine is een ode aan alle cliënten, medewerkers, mantelzorgers, vrijwilligers en partners die Unalzorg tot leven hebben gebracht. Met speciale dank aan al het personeel dat zich jarenlang met hart en ziel heeft ingezet. Dank ook aan onze samenwerkende partners en financiers voor het vertrouwen en de steun in de afgelopen jaren.

Laten we dit 20-jarig bestaan niet alleen vieren, maar ook gebruiken als inspiratie om door te gaan. Want de zorg van morgen begint bij wat wij vandaag durven doen. Op naar de volgende 20 jaar vol liefde, lef en licht.

Met dank, bewondering en trots,

Het team van Unalzorg

DANKZIJ JULLIE INZET
VIEREN WE DIT BIJZONDERE JUBILEUM.
SAMEN BLIJVEN WE
WERKEN AAN ZORG
DIE ER ÉCHT TOE DOET.

UnalZORG